

10. výročí ostravsko-opavské diecéze
PRO VITA MUNDI

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

TÉMATICKÝ TEXT
KE SPOLEČNÉMU ROZJÍMÁNÍ PRO SPOLEČENSTVÍ
K LITURGICKÉMU ROKU 2005/2006

VYDALO BISKUPSTVÍ OSTRAVSKO-OPAVSKÉ

Připravili: P. Mgr. Adam Rucki, P. Mgr. Petr Šustáček,
P. Mgr. Bogdan Stepień, OSPPE, Mgr. Aleš Ligocký

Na úvod

Bratři a sestry,

začali jsme nový církevní rok, v jehož průběhu si připomeneme 10. výročí diecéze. Rád bych, abychom v něm vytvořili duchovní rodinu Ježíšových učedníků. Slyšme jeho volání, kterými nás zve, rozpoznáme jeho lásku, kterou si nás formuje a vede a se kterou nás posílá do světa hlásat blízkost jeho království. Možná tvoříte ve farnosti již konkrétní společenství - mládeže, dospělých, manželů, seniorů - nebo se scházíte ve svých řeholních společenstvích či v rámci hnutí. Možná zatoužíte takové společenství teprve vytvořit a chybí vám k tomu motiv. Připravili jsme pro vás tématický materiál s názvem **Ve škole Ježíšově**. V celé diecézi se chceme nad ním zamýšlet a společně jej prožívat. Kéž se jedno setkání v měsíci stane příležitostí, jak růst v lásce ke Kristu, k jeho církvi i ke světu kolem. Jak prakticky?

- Jedno téma na měsíc ve společenství
- Setkání by mělo mít následující formu:
 - Je potřeba, aby společenství někdo vedl – usměrňoval diskusi apod. Není-li přítomen kněz, katecheta apod., pak někdo, koho si zvolíte ze svého středu.
 - Materiál je záměrně stručný, je jen pomůckou. Důležitější je osobní přístup a vedení Duha svatého.
 - Budete potřebovat Bibli, nejlépe každý člen společenství.
 - Ztišení na úvod formou modlitby, společného zpěvu nebo chvíle ticha.
 - Uvedení do tématu – co má být námětem setkání.
 - Zhodnocení vlastní situace – text nabízí body k upřímnému poznání svého aktuálního stavu vzhledem k tématu. Každý má mít svobodu vyjádřit se nebo mlčet. Osobní sdělení ať zůstanou uvnitř společenství a nevynášejí se ven.
 - Četba Písma svatého.
 - Text k zamýšlení, pomáhá k rozjímání, chce dát podněty.
 - Chvíle ticha.
 - Společná reflexe. Jednotliví členové se opět svobodně vyjadřují
 - Pro život – pomůcka pro konkrétní předsevzetí
 - Rozjímání zakončíme společnými prosbami
 - Na úplný závěr připojíme modlitbu za diecézi – text je k dispozici.
- Je možné vyslovit a zapsat společný závěr, to, co se zdá nejdůležitější – jednou větou. Např. *Toužím-li, aby mi Ježíš pomohl, musím mu svůj problém svěřit*. Text je možné zaslat na emailovou adresu: **veskolejezisove@doo.cz**
Rádi vaše zkušenosti zveřejníme na **www.doo.cz/veskolejezisove** a výběr na stránkách Okna.

Již nyní vám všem vyprošuji požehnané chvíle nad Písmem svatým. Kéž se i na nás, křesťanech 21. století, naplňují slova Písma, že společně setrváváme lámání chleba (při eucharistii), na modlitbách, v bratrském společenství a v apoštolském učení. Kéž se nás všech dotkne slovo našeho Pána, Ježíše Krista, který nás podle různé míry svých darů povolal za učedníky svého království.

Bůh vám žehnej.

Váš biskup František Václav

Seznam témat

Prosinec 2005	Ježíš, ten, který je, který byl a který přichází
Leden 2006	Ježíš povolává učedníky
Únor 2006	Ježíš formuje učedníky
Březen 2006	Reakce učedníků
Duben 2006	Co dělat: Hlásat!
Květen 2006	Co dělat: Uzdravovat!
Červen 2006	Co dělat: Vyhánět zlé duchy
Červenec 2006	Duch svatý uschopňuje
Srpen 2006	Ve společenství církve
Září 2006	Učedník se stává učitelem
Říjen 2006	Pro Vita Mundi – Pro život světa
Listopad 2006	Ježíš Kristus je Pán

Modlitba za diecézi k 10. výročí vzniku ostravsko-opavské diecéze

Všemohoucí věčný Bože,

přijmi naši modlitbu, kterou ti předkládáme za naši diecézi. Zdokonaluj v nás dílo, které bylo započato skrze Ježíše Krista a dovršuje se v Duchu svatém. Ať v síle tvých darů stále více rosteme v lásce k Tobě i ve vzájemné jednotě, aby nám nic nebránilo v naplňování Tvé vůle. Přiváděj nás k hlubšímu vnitřnímu životu, zapal v nás apoštolskou horlivost, která by zahrnula všechny lidi bez rozdílu, neboť byli vykoupeni Krví Ježíše Krista. Znič v nás pýchu, obdař nás svou pokorou a velkorysou odvahou. Pomoz nám skrze Ducha svatého uskutečňovat Tvé dílo ve světě, aby láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání byly patrné v našem životě, a my tak s odhodláním až do krajnosti svědčili o Tobě, který žiješ a kraluješ na věky věků.

Amen.

Svatá Hedvika, patronko naší diecéze,

s neobyčejnou láskou a statečností jsi pečovala o svoji rodinu, ale také s velkým nasazením jsi sloužila nemocným, starým a opuštěným lidem. Vypros nám sílu, abychom se i my ochotně podíleli na životě naší diecéze, s láskou se darovali našim rodinám a vnímali potřeby našich bližních v nemoci či ve stáří.

Svatý Jene Sarkandře, horlivý a věrný služebníku v kněžské službě, přimlouvej se za našeho biskupa, kněze, jáhny a bohoslovce, aby v síle Ducha svatého přinášeli Krista všem, kterým slouží.

Blahoslavená Marie Antoníno Kratochvílová,

rozněcovalas víru v dětech a mládeži, když jsi je vyučovala. Bdi nad nimi i dnes a pomáhej jejich učitelům a vychovatelům, aby o ně s láskou pečovali.

Svatý Melichare Grodecký,

ty jsi vedl k Bohu lidi různých národů a svůj řeholní slib jsi dovršil mučednickou smrtí, pros za nás, abychom vytvářeli porozumění se všemi a zastávali se pronásledovaných.

Blahoslavený Metoději Dominiku Trčko,

ty jsi s vděčností přijal bohatství východních bratří, ale sám na sobě jsi zakusil krutost politické moci. Pomoz nám s láskou budovat jednotu s křesťany jiných církví a všem politikům vypros ducha nezištné služby.

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

1. Ježíš, ten, který je, který byl a který přichází

PROSINEC 2005

Úvod do tématu

Při tomto setkání si chceme uvědomit, že ve svém životě potřebuji někoho, kdo mi rozumí, může mi pomoci a skutečně mi pomáhá.

Jaká je moje situace

- V jaké situaci se nacházím?
- Potřebuji něčí pomoc?
- Mám odvahu o ni požádat?

Co tomu říká Písmo

Jan 5, 1-9

Potom byly židovské svátky a Ježíš se vydal do Jeruzaléma. V Jeruzalémě je u Ovčí brány rybník, hebrejsky zvaný Bethesda, a u něho pět sloupořadí. V nich leželo množství nemocných, slepých, chromých a ochrnutých čekajících na pohyb vody. Neboť anděl Páně čas od času sestupoval do rybníka a vířil vodu; kdo první po tom zvíření vstoupil do vody, býval uzdraven, ať trpěl kteroukoli nemocí. Byl tam i jeden člověk, nemocný již třicet osm let. Když Ježíš spatřil, jak tam leží, a poznal, že je už dlouho nemocen, řekl mu: "Chceš být zdrav?" Nemocný mu odpověděl: "Pane, nemám nikoho, kdo by mě donesl do rybníka, jakmile se voda rozvíří. Než se tam sám dostanu, jiný mě předejde." Ježíš mu řekl: "Vstaň, vezmi své lože a chod!" A hned byl ten člověk uzdraven; vzal své lože a chodil. Toho dne však byla sobota

Lk 18, 35-43

Když se Ježíš blížil k Jerichu, seděl u cesty jeden slepec a žebrol. Když uslyšel, že kolem prochází zástup lidí, ptal se, co se to děje. Řekli mu, že tudy jde Ježíš Nazaretský. Tu zvolal: "Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!" Ti, kteří šli vpředu, ho napomínali, aby mlčel. On však tím více křičel: "Synu Davidův, smiluj se nade mnou!" Ježíš se zastavil a přikázal, aby ho k němu přivedli. Když se přiblížil, Ježíš se ho otázal: "Co chceš, abych pro tebe učinil?" On odpověděl: "Pane, ať vidím." Ježíš mu řekl: "Prohlédni! Tvá víra tě uzdravila." Ihned prohlédl, šel za ním a oslavoval Boha. A všechen lid, který to viděl, vzdal Bohu chválu.

K zamyšlení

Úryvky Písma sv. nám předkládají dvě osoby, které se ocitly v nouzi a potřebují pomoc. Obě ji nakonec našly v Ježíši Kristu, jen On mohl jejich problém vyřešit.
Co je potřeba, aby Ježíš mohl jednat v mém životě?
Mohu něco k tomu říct?

Chvilé ticha a společná reflexe

Pro život

Budu Ježíši upřímně svěřovat své potřeby.

Společné prosby

Připojme k dnešnímu rozjímání své vlastní prosby.

Modlitba za diecézi

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

2. Ježíš povolává učedníky

LEDEN 2006

Úvod do tématu

Chceme si uvědomit, že nás zve Ježíš ke spolupráci, ať jsme v jakékoliv životní situaci.

Jaká je moje situace

- Kdo mne potřebuje.
- Zakusil jsem situaci, kdy mne nikdo nepotřeboval?
- Napadlo mne, že mě potřebuje Bůh? Co mohu nabídnout?

Co tomu říká Písmo

Mt 9, 9-13

Když šel Ježíš odtud dál, viděl v celnici sedět člověka jménem Matouš a řekl mu: "Pojď za mnou!" On vstal a šel za ním. Když potom seděl u stolu v domě, hle, mnoho celníků a jiných hříšníků stolovalo s Ježíšem a jeho učedníky. Farizeové to uviděli a řekli jeho učedníkům: "Jak to, že váš Mistr jí s celníky a hříšníky?" On to uslyšel a řekl: "Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Jděte a učte se, co to je: 'Milosrdenství chci, a ne obět'. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky."

J 1, 43-51

Druhého dne se Ježíš rozhodl vydat na cestu do Galileje. Vyhledal Filipa a řekl mu: "Následuj mě!" Filip byl z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova; Filip zase vyhledal Natanaela a řekl mu: "Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zákoně i proroci, Ježíše, syna Josefova z Nazareta." Natanael mu namítl: "Z Nazareta? Co odtamtud může vzéjít dobrého?" Filip mu odpoví: "Pojď a přesvědč se!" Ježíš spatřil Natanaela, jak k němu přichází, a řekl o něm: "Hle, pravý Izraelita, v němž není lsti." Řekl mu Natanael: "Odkud mě znáš?" Ježíš mu odpověděl: "Dříve než tě Filip zavolal, viděl jsem tě pod fíkem."

"Mistře", řekl mu Natanael, "ty jsi Syn Boží, ty jsi král Izraele." Ježíš mu odpověděl: "Ty věříš proto, že jsem ti řekl: 'Viděl jsem tě pod fíkem'? Uvidíš věci daleko větší." A dodal: "Amen, amen, pravím vám, uzříte nebesa otevřená a anděly Boží vystupovat a sestupovat na Syna člověka."

K zamyšlení

Možná se domnívám, že nejsem hoden, aby mne Ježíš povolal za svého učedníka. Písmo sv. ukazuje, že Ježíš volá ty, kteří to nejméně očekávali, a v situacích, ve kterých by se toho nenadáli.

- Kdo je Ježíšův učedník?
- Jsou také v mém životě situace, kdy si uvědomuji, že mne Ježíš volá za učedníka?

Chvilé ticha a společná reflexe

Pro život

Budu prosit o vnímavost na Ježíšovo volání.

Společné prosby

Připojme k dnešnímu rozjímání své vlastní prosby.

Modlitba za diecézi

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

3. Ježíš formuje učedníky

ÚNOR 2006

Úvod do tématu

Chceme si uvědomit, že nás Ježíš zve do školy života a chce nás proměnit ke své podobě: v postojích, smýšlení a jednání.

Jaká je moje situace

- Co ovlivňuje mé postoje.
- Co pokládám za nejdůležitější, aby se změnilo v mém životě.
- Jsem ochotný ke změnám v životě?

Co tomu říká Písmo

Zj 3, 15-20

"Vím o tvých skutcích; nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený anebo horký! Ale že jsi vlažný, a nejsi horký ani studený, nesnesu tě v ústech. Vždyť říkáš: Jsem bohat, mám všechno a nic už nepotřebuji! A nevíš, že jsi ubohý, bledý a nuzný, slepý a nahý. Radím ti, abys u mne nakoupil zlata ohněm přečištěného, a tak zbohatl; a bílý šat, aby ses oblékl a nebylo vidět tvou nahotu; a mast k potření očí, abys prohlédl. Já kárám a trestám ty, které miluji; vzpamatuj se tedy a číň pokání. Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.

J 13, 12-17

Když jim umyl nohy a oblékl si svůj šat, opět se posadil a řekl jim: "Chápete, co jsem vám učinil? Nazýváte mě Mistrem a Pánem, a máte pravdu: Skutečně jsem. Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat. Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já. Amen, amen, pravím vám, sluha není větší než jeho pán a posel není větší než ten, kdo ho poslal. Když to víte, blaze vám, jestliže to také činíte.

K dalšímu rozjímání

Lk 11, 1

Mt 18, 1-5

K zamyšlení

Ježíš nás přivádí k stále hlubšímu duchovnímu životu. Utváří nás svým slovem, svou mocí a příkladem. Ukazuje nám sebe jako vzor, kterému se máme připodobnit. Je na nás, abychom toto volání dokázali v sobě postřehnout a nechali se jím proměňovat. Nestačí pouze uznat potřebu změny v životě, ale otevřít se Pánovu vedení a nebránit mu. Odstranit překážky může být prvním krokem na cestě proměny. Např. pocit soběstačnosti, zklamání, strach ...brání Kristu jednat v mém životě.

- Přivedlo mne už někdy slovo Písma sv. ke změně jednání?
- Na základě čeho se ve svém životě rozhoduji?

Chvilé ticha a společná reflexe

Pro život

Odnes si praktický závěr z tohoto setkání a zkus jej uvést do života.

Společné prosby

Připojme k dnešnímu rozjímání své vlastní prosby.

Modlitba za diecézi

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

4. Reakce učedníků

BŘEZEN 2006

Úvod do tématu

K působení Ježíše se člověk může stavět různým způsobem. Reaguje kladně nebo záporně a také může zůstat lhostejným. Chceme rozpoznat své vlastní postoje.

Jaká je moje situace

- Vnímám působení Ježíšovo v mém životě?
- Jak na to reaguji? Dovedu si to přiznat?

Co tomu říká Písmo

Mk 10, 17-22

Když se vydával na cestu, přiběhl k němu nějaký člověk, a poklekl před ním a ptal se ho: "Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?" Ježíš mu řekl: "Proč mi říkáš dobrý? Nikdo není dobrý, jedině Bůh. Příkázání znáš: Nezabiješ, nezci-zoložíš, nebudeš krást, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i svou matku!" On mu na to řekl: "Mistře, to všechno jsem dodržoval od svého mládí." Ježíš na něj s láskou pohleděl a řekl: "Jedno ti schází. Jdi, prodej všechno, co máš, roz-dej chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!" On po těch slovech svěsil hlavu a smuten odešel, neboť měl mnoho majetku.

Lk 10, 38-42

Když šel Ježíš s učedníky dál, vešel do jedné vesnice. Tam jej přijala do svého domu žena jménem Marta, která měla sestru Marii; ta si sedla k nohám Ježíšovým a poslouchala jeho slovo. Ale Marta měla plno práce, aby ho obsloužila. Přišla k němu a řekla: "Pane, nezáleží ti na tom, že mne má sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!" Pán jí odpověděl: "Marto, Marto, děláš si starosti a trápíš se pro mnoho věcí. Jen jednoho je třeba. Marie volila dobře; vybrala si to, oč nepřijde."

K dalšímu rozjímání

Lk 9, 51-56

J 21, 15-23

K zamyšlení

Ježíš mne zve, abych upřímně vyjádřil, co k Němu ve svém srdci cítím. Ať je to pozitivní nebo negativní. Chce, abych si to také já uvědomil a abych mu to svěřil. Jeho slovo může tuto mou situaci uzdravit. Bohatý mládenec to nedokázal, proto smutek zůstal v jeho srdci. V evangeliu mohu nalézt následující postoje učedníka: přichází ke svému Mistru a Pánu; jde za ním; dělá to, co mu nařizuje; činí druhé učedníky Pána; bere kříž; jde za Pánem; dává ho na první místo; opouští vše, co má; věří jeho slovu; miluje ostatní učedníky; stojí pod křížem; přijímá Marii za svoji matku; hlásá radostnou zvěst (díky vlitým darům); spolupracuje s Duchem svatým a nechá se jím vést.

- Které z nich jsou mi vlastní?
- Najdi u sebe takový postoj, který se neshoduje s postojem učedníka.
- Co Pánu dovedu odevzdat, co jsem tak již udělal a co se doposud zdráhám?

Chvilé ticha a společná reflexe

Pro život

Vyber si jeden z postojů učedníka a zkus jej uskutečňovat

Společné prosby

Připojme k dnešnímu rozjímání své vlastní prosby.

Modlitba za diecézi

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

5. Co dělat: Hlásat!

DUBEN 2006

Úvod do tématu

Ježíš nás vede k tomu, abychom jednali jako on: hlásal, uzdravoval nemocné, vyháněl zlé duchy. V tomto setkání si chceme uvědomit, že i nás posílá hlásat Boží slovo.

Jaká je moje situace

- Co rozumím pod pojmem: hlásat Boží slovo
- Uvědomil jsem si někdy, že jsem k tomu také povolán?
- Jaké znám způsoby hlásání Božího slova

Co tomu říká Písmo

Sk 4, 23-31

Když byli Petr a Jan propuštěni, vrátili se mezi své a oznámili, co jim řekli velekněží a starší. Když to bratři uslyšeli, pozdvihli jednomyslně hlas k Bohu a řekli: "Pane, který jsi učinil nebe i zemi i moře a všecko, co je v nich, ty jsi skrze Ducha svatého ústy našeho otce Davida, svého služebníka, řekl: 'Proč zuří pohané hněvem a národy osnují marná spiknutí? Povstávají králové země a vladaři se srocují proti Hospodinu a jeho Mesiáši.' Opravdu se srotili v tomto městě Herodes a Pontius Pilát spolu s pohany i s národem izraelským proti tvému svatému služebníku Ježíšovi, kterého jsi posvětil, a vykonali, co tvá ruka a tvá vůle předem určila. Pohled' tedy, Pane, na jejich hrozby a dej svým služebníkům, aby s odvahou a odhodlaně mluvili tvé slovo; a vztahuj svou ruku k uzdravování, čiň znamení a zázraky skrze jméno svého svatého služebníka Ježíše." Když se pomodlili, otřáslo se místo, kde byli shromážděni, a všichni byli naplněni Duchem svatým a s odvahou mluvili slovo Boží.

Sk 8, 26-40

Anděl Páně řekl Filipovi: "Vydej se na jih k cestě, která vede z Jeruzaléma do Gázy." Ta cesta je opuštěná. Filip se vydal k té cestě a hle, právě přijížděl etiopský dvořan, správce všech pokladů kandaky, to jest etiopské královny. Ten vykonal pouť do Jeruzaléma a nyní se vracel na svém voze a četl proroka Izaiáše. Duch řekl Filipovi: "Běž k tomu vozu a jdi vedle něho!" Filip k němu přiběhl, a když uslyšel, že ten člověk čte proroka Izaiáše, zeptal se: "Rozumíš tomu, co čteš?" On odpověděl: "Jak bych mohl, když mi to nikdo nevyloží?" A pozval Filipa, aby nastoupil a sedl si vedle něho. To místo Písma, které četl, znělo: 'Jako ovce vedená na porážku, jako beránek, němý, když ho stříhají, ani on neotevřel ústa. Ponížil se, a proto byl soud nad ním zrušen; kdo bude moci vypravovat o jeho potomcích? Vždyť jeho život na této zemi byl ukončen.' Dvořan se obrátil k Filipovi: "Vylož mi, prosím, o kom to prorok mluví - sám o sobě, či o někom jiném?" Tu Filip začal u toho slova Písma a zvěstoval mu Ježíše. Jak

pokračovali v cestě, přijeli k místu, kde byla voda. Dvořan řekl: "Zde je voda. Co brání, abych byl pokřtěn?" (Filip mu řekl: "Jestliže věříš celým svým srdcem, nic tomu nebrání." On mu odpověděl: "Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží.") Dal zastavit vůz a oba, Filip i dvořan, sestoupili do vody a Filip jej pokřtil. Když vystoupil z vody, Duch Páně se Filipa zmocnil a dvořan ho už neviděl, ale radoval se a jel dál svou cestou. Filip se pak ocitl v Azótu. Procházel všemi městy a přinášel jim radostnou zvěst, až se dostal do Cesareje.

K dalšímu rozjímání

Mt 28 16-20

Sk 17, 16-33

K zamyšlení

Boží království se bude rozšiřovat jen tehdy, když bude hlášáno. Já patřím mezi ty, které Ježíš povolal křtem svatým za hlasatele Božího slova. Nemusím mít obavu, že je to úkol nad mé síly, protože Ježíš řekl, že sám Duch svatý bude promlouvat našimi ústy. Neznamená to však, že se obejde bez mé spolupráce. S pokorou chci sám slovo Boží poznávat a se stejnou pokorou je přinášet lidem, ať slovem nebo příkladem. Pouze ten hlasatel je přesvědčivý, který sám slovem Božím žije. Vždy je třeba mít na paměti, že se nejedná o moje slovo, ale slovo našeho Pána, a proto to mohu dělat opravdově jen s láskou a radostí v srdci. Možná si říkám, že k tomu nemám dost příležitostí. Ale příběh Filipa a Pavla v Atenách (Sk 17, 16-33) ukazuje, že to mohou být nejrůznější situace života. A tomu budou odpovídat i způsoby hlásání.

Např.: vyprávění s dětmi, rozhovor s nemocnými, postoj v nevěřícím prostředí, skutky lásky, skutky milosrdenství, úsměv....

Chvilka ticha a společná reflexe

Pro život

Budu prosit o lásku k Božímu slovu a vyhradím si na četbu Písma sv. čas.

Společné prosby

Připojme k dnešnímu rozjímání své vlastní prosby.

Modlitba za diecézi

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

6. Co dělat: Uzdravovat!

KVĚTEN 2006

Úvod do tématu

Posláním Kristova učedníka není jen hlásat Boží slovo, ale také uzdravovat podle vzoru svého Mistra. Chceme tuto odpovědnost v našem setkání objevit.

Jaká je moje situace

- Jak jsem vnímavý k utrpení druhého člověka?
- Dovedu postřehnout i jiné utrpení než fyzické?
- Jak na to reaguji?

Co tomu říká Písmo

Mt 10, 1

Zavolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vymítali a uzdravovali každou nemoc a každou chorobu.

Mk 16, 15-18

A řekl jim: "Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen. Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: Ve jménu mém budou vyhánět demony a mluvit novými jazyky; budou brát hady do ruky, a vypijí-li něco smrtícího, nic se jim nestane; na choré budou vzkládat ruce a uzdraví je."

Sk 3, 1-16

Petr a Jan šli o třetí hodině do chrámu k odpolední modlitbě. Právě tam přinášeli nějakého člověka, chromého od narození; každý den ho posadili u chrámové brány, které se říká Krásná, aby prosil o almužnu ty, kdo tam vcházeli. Když viděl přicházet do chrámu Petra a Jana, prosil také je o almužnu. Petr spolu s Janem na něj upřeli zrak a řekli: "Pohleď na nás!" Obrátil se k nim a čekal, že od nich něco dostane. Petr však řekl: "Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod!" Vzal ho za pravou ruku a pomáhal mu vstát; a vtom se chromému zpevnily klouby, vyskočil na nohy, vzpřímil se a začal chodit. Vešel s nimi do chrámu, chodil, skákal radostí a chválil Boha. A všichni ho viděli, jak chodí a chválí Boha. Když poznali, že je to ten, co sedal a žebrel před chrámem u Krásné brány, žasli a byli u vytržení nad tím, co se stalo. Protože se držel Petra a Jana, všichni se k nim v úžasu sběhli do sloupoví, kterému se říká Šalomounovo. Když to Petr viděl, promluvil k lidu: "Muži izraelští, proč nad tím žasnete a proč hledíte na nás, jako bychom svou vlastní mocí nebo zbožností způsobili, že tento člověk chodí? Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův, Bůh našich otců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého vy jste vydali a kterého jste se před Pilátem zřekli, když ho chtěl osvobodit. Svatého a spravedlivého jste se zřekli a vyprosili jste si propuštění vraha. Původce života jste zabili, Bůh ho však vzkřísil z mrtvých a my jsme toho svědky. A protože tento člověk, kterého tu vidíte a

poznáváte, uvěřil v jeho jméno, moc Ježíšova mu dala sílu a zdraví - a víra, kterou jméno Ježíšovo v něm vzbudilo, úplně ho uzdravila před vašimi očima.

K dalšímu rozjímání

Lk 4, 38 - 41

Mk 7, 32-37

K zamyšlení

Každý člověk se setkává s utrpením. Nezávisle na tom, jestli o tom někdo mluví nebo ne. Je to realita života. Ježíšův učedník nemůže zůstat k utrpení lhostejný, i když bude prožívat bezmocnost. Samotným setkáním s nemocí je vybízen k tomu, aby pomáhal prostředky jak lidskými, tak uzdravující moci Boží, kterou ho Bůh obdařuje. Jen Bůh skutečně uzdravuje a ví, co je pro člověka dobré. Vnější (fyzické) projevy nemoci bývají zapříčiněny vnitřními ranami. Pán dává moc k uzdravování každé nemoci a choroby, včetně těch vnitřních. Např.:

nezdravé vztahy, neodpuštění bližním, sobě nebo Bohu, nepřijetí sebe sama, zneužití, strach z budoucnosti, neznalost sebe a rodinných příslušníků, nenalezení smyslu života ...

- Jsme-li posláni uzdravovat, dá nám Pán moc léčit i tyto rány.
- Pozoruj ve svém okolí přítomnost některé z podobných ran?
- Případně mám zkušenost s jejím uzdravením?

Chvilé ticha a společná reflexe

Pro život

Začni ve svém nejbližším okolí. Všiměj si, jak se druzí cítí, chovají, co prožívají.

Společné prosby

Připojme k dnešnímu rozjímání své vlastní prosby.

Modlitba za diecézi

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

7. Co dělat: Vyhánět zlé duchy

ČERVEN 2006

Úvod do tématu

Z myslí mnoha dnešních lidí se vytratilo vědomí, že zraněná lidská přirozenost je vystavena působením zlého ducha. Tato skutečnost se prolíná celými dějinami spásy. Pán i v dnešní době svěruje svým učedníkům moc vyhánět zlé duchy.

Jaká je moje situace

- Jakou mám zkušenost s vlivem zla v osobním i společenském životě?
- Pocítil jsem někdy vůči zlu bezmocnost?
- Jak k tomu přistupuji?

Co tomu říká Písmo

Mk 9, 14-29

Když přišli k ostatním učedníkům, spatřili kolem nich veliký zástup a zákoníky, kteří se s nimi přeli. A celý zástup, jakmile ho uviděl, užasl; přibíhali k němu a zdravili ho. Ježíš se jich otázal: "Oč se s nimi přete?" Jeden člověk ze zástupu mu odpověděl: "Mistře, přivedl jsem k tobě svého syna, který má zlého ducha, a nemůže mluvit. Kdekoli se ho zmocní, povalí ho a on má pěnu u úst, skřípe zuby a strne. Požádal jsem tvé učedníky, aby ducha vyhnali, ale nedokázali to." Odpověděl jim: "Pokolení nevěřící, jak dlouho ještě budu s vámi? Jak dlouho vás mám ještě snášet? Přiveďte ho ke mně!" I přivedli ho k němu. Když ten duch Ježíše spatřil, hned chlapce zkroutil křečí; padl na zem, svíjel se a měl pěnu u úst. Ježíš se zeptal jeho otce: "Odkdy to má?" Odpověděl: "Od dětství. A často jej zlý duch srazil, dokonce do ohně i do vody, aby ho zahubil. Ale můžeš-li, slituj se nad námi a pomoz nám." Ježíš mu řekl: "Můžeš-li! Všechno je možné tomu, kdo věří." Chlapcův otec rychle vykřikl: "Věřím, pomoz mé nedověře." Když Ježíš viděl, že se sbíhá zástup, pohrozil nečistému duchu: "Duchu němý a hluchý, já ti nařizují, vyjdi z něho a nikdy už do něho nevcházej!" Duch vykřikl, silně jím zalomcoval a vyšel; chlapec zůstal jako mrtvý, takže mnozí říkali, že umřel. Ale Ježíš ho vzal za ruku, pozvedl ho a on vstal. Když vešel do domu a jeho učedníci s ním byli sami, ptali se ho: "Proč jsme ho nemohli vyhnat my?" Řekl jim: "Takový duch nemůže vyjít jinak než modlitbou."

1 Jan 2, 12-17

Píšu vám, děti, že jsou vám odpuštěny hříchy pro jeho jméno. Píšu vám, otcové, že jste poznali toho, který je od počátku. Píšu vám, mládenci, že jste zvítězili nad zlým. Napsal jsem vám, děti, že jste poznali Otce. Napsal jsem vám, otcové, že jste poznali toho, který jest od počátku. Napsal jsem vám, mládenci, že jste silní a slovo

Boží ve vás zůstává, a tak jste zvítězili nad Zlým. Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Miluje-li kdo svět, láska Otcova v něm není. Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá, není z Otce, ale ze světa. A svět pomíjí i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky.

K dalšímu rozjímání
Lk 9, 37-43; Lk 9, 49-50

K zamyšlení

Ježíš mne svou obětí na kříži zachraňuje z moci zla. To však neznamená, že se mne zlý duch nepokusí svést z cesty za Kristem. Vždyť prosba „zbav nás ode Zlého“ v modlitbě Páně mne na to upozorňuje. Každý člověk se v životě potýká s tím, co uvádí Jan ve svém 1. listě: „žádost očí, žádost těla a honosný způsob života.“

Není v mých silách zvítězit nad vlivem Zlého. Ježíš mi dává schopnost Zlému odolávat. Nejde o to být exorcistou (vymítačem Zlého ducha), ale je to schopnost bojovat s vlastním pokušením každý den. Zároveň si lépe uvědomuji, že jako Ježíšův učedník jsem poslán také druhým pomáhat vítězit nad Zlým.

- Nejsm lhostejný vůči zlu v mém okolí? (vliv televize, různé závislosti)
- Mohu s tím něco dělat?

Chvilé ticha a společná reflexe

Pro život

Denně se chci modlit o sílu bojovat se Zlem

Společné prosby

Připojme k dnešnímu rozjímání své vlastní prosby.

Modlitba za diecézi

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

8. Duch svatý uschopňuje

ČERVENEC 2006

Úvod do tématu

Bez Ducha svatého neexistuje opravdový křesťanský život. Ježíšův učedník má být ve všem svém jednání veden Duchem svatým.

Jaká je moje situace

- Vnímám Ducha svatého jako Božskou osobu?
- Snažím se rozpoznávat jeho působení ve svém životě?

Co tomu říká Písmo

Sk 19, 1-7

Zatímco byl Apollos v Korintě, prošel Pavel hornatým vnitrozemím a přišel do Efezu; tam se setkal s nějakými učedníky. Zeptal se jich: "Když jste uvěřili, přijali jste Ducha svatého?" Odpověděli mu: "Vůbec jsme neslyšeli, že je seslán Duch svatý." Pavel řekl: "Jakým křtem jste tedy byli pokřtěni?" Oni řekli: "Křtem Janovým." Tu jim Pavel prohlásil: "Jan křtil ty, kteří se odvrátili od svých hříchů, a vybízel lid, aby uvěřili v toho, který přijde po něm - v Ježíše." Když to uslyšeli, dali se pokřtít ve jméno Pána Ježíše. Jakmile na ně Pavel vložil ruce, sestoupil na ně Duch svatý a oni mluvili v prorockém vytržení. Těch mužů bylo asi dvanáct

Gal 5, 22-25

Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrací. Ti, kteří náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali sami sebe se svými vášněmi a sklony. Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit.

K dalšímu rozjímání

Řím 8, 8-17 ; 1 Kor 12, 4-11

K zamyšlení

Možná jsem ještě ve svém životě dostatečně neobjevil působení Ducha svatého. A přece mi byl dán ve svátostech. Často platí, že jsem sice dostal Ducha svatého, ale Duch svatý nedostal mne, tzn. že mu neumožňuji jednat v mém životě. Brání mi v tom mé hříchy a z toho plynoucí důsledky: obava svěřit celý svůj život Bohu, soběstačnost, malověrnost, prázdnota...

Toužím-li opravdově spolupracovat s Duchem svatým, chci si nejprve uvědomit, že „on sám mi přichází na pomoc v mé slabosti a sám se za mne přimlouvá“ (srov. Řím 8, 26-27). Je na mně, abych se mu otevřel a rozpoznal, k čemu mne volá. Konkrétně se tato spolupráce projeví v plodech (viz Gal.5,22-25) a darech (viz Řím 8,8-17) Ducha svatého.

- Co rozpoznávám jako svůj zvláštní dar?
- Prosím denně o pomoc Ducha svatého?

Chvilé ticha a společná reflexe

Pro život

Objevený dar chci v sobě rozvíjet.

Společné prosby

Připojme k dnešnímu rozjímání své vlastní prosby.

Modlitba za diecézi

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

9. Ve společenství církve

SRPEN 2006

Úvod do tématu

Přijetím křtu svatého jsme se stali údy tajemného Těla Kristova - Církve. Získali jsme nejen důstojnost dětí Božích, ale zároveň zodpovědnost za sebe navzájem. Nikdy nežijí ve svém vztahu k Bohu sám, ale dostává se mi pomoci i prostřednictvím církve.

Jaká je moje situace

- K čemu potřebuji církev?
- Jak vnímám své místo v církvi?

Co tomu říká Písmo

Jan 15, 1-8

"Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou mou ratolest, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla hojnější ovoce. Vy jste již čisti pro slovo, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic. Kdo nezůstane ve mně, bude vyvržen ven jako ratolest a uschne; pak ji seberou, hodí do ohně a spálí. Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li má slova ve vás, prostě, oč chcete, a stane se vám. Tím bude oslaven můj Otec, když ponese hojné ovoce a budete mými učedníky.

Sk 2, 41-47

Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí. Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. Všech se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a znamení. Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval. Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domích lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.

K dalšímu rozjímání

Ef 4, 1-32

K zamyšlení

„Církev se děje“ (P. Zvěřina), není to jen organizace, ale živý organismus. Má sice prvky organizace, ale je to „živé Tělo.“ Kde Kristus je hlavou, věřící údy a vše oživuje Duch svatý. Tento vztah je tak úzký a intenzivní, jak to vyjádřil Ježíš v podobenství o vinném kmeni. Ve vzájemné odpovědnosti prožíváme vše, co je v církvi radostné i bolestné. Učedníci prvotní církve vyjadřovali tuto skutečnost následovně: setrvali v apoštolském učení, bratrském společenství, v lámání chleba (eucharistie) a v modlitbách. Z toho čerpali sílu dělit se ve svých potřebách, růst v jednotě, vzájemně se povzbuzovat a vydávat svědectví o vzájemné lásce. Pramen svatosti církve se jim stal zdrojem síly k nesení každodenních starostí.

- Největší pramen svatosti je v eucharistii, která současně buduje společenství věřících. Jak prožívám mši svatou?
- Co je pro mne v učení církve těžké nebo nesrozumitelné?
- Dovedu se sdílet se svou zkušeností víry s druhými?
- Modlím se s jinými i mimo kostel?

Chvilé ticha a společná reflexe

Pro život

Zapojím se konkrétně do života místní církve.

Společné prosby

Připojme k dnešnímu rozjímání své vlastní prosby.

Modlitba za diecézi

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

10. Učedník se stává učitelem

ZÁŘÍ 2006

Úvod do tématu

Doposud jsme byli spíše v roli učedníků, které Ježíš formuje. Nyní si chceme uvědomit, že nás také posílá k druhým. Máme jim předávat, co nás Ježíš učí jako jediný a pravý Učitel: sdělování pravd víry, svědectví života a získávání jeho nových učedníků.

Jaká je moje situace

- Prožil jsem někdy okamžiky, ve kterých jsem toužil hlásat Krista? Když ano, co jsem udělal; když ne, co mi v tom bránilo?
- Můj způsob života o něčem svědčí. O čem?

Co tomu říká Písmo

Jan 1, 35-42

Druhého dne tam byl opět Jan s dvěma ze svých učedníků. Spatřil Ježíše, jak jde okolo, a řekl: "Hle, beránek Boží." Ti dva učedníci slyšeli, co řekl, a šli za Ježíšem. Když se Ježíš obrátil a uviděl, že jdou za ním, otázal se jich: "Co chcete?" Řekli mu: "Rabi (což přeloženo znamená: Mistře), kde bydlíš?" Odpověděl jim: "Pojďte a uvidíte!" Šli tedy, viděli, kde bydlí, a zůstali ten den u něho. Bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou, kteří slyšeli, co Jan řekl, a Ježíše následovali, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Vyhledal nejprve svého bratra Šimona a řekl mu: "Nalezli jsme Mesiáše (což je v překladu: Kristus)." Přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohleděl a řekl: "Ty jsi Šimon, syn Janův; budeš se jmenovat Kéfas (což se překládá: Petr)."

Sk 4, 13-22

Když viděli odvahu Petrovu i Janovu a shledali, že jsou to lidé neučení a prostí, žasli; poznávali, že jsou to ti, kteří bývali s Ježíšem. A když viděli, že ten uzdravený člověk tam stojí s nimi, neměli, co by na to řekli. Poručili jim, aby opustili zasedání; pak se mezi sebou radili: "Co s těmi lidmi uděláme? Bůh skrze ně způsobil zřejmý zázrak. Všichni, kdo bydlí v Jeruzalémě, to vědí, a my to nemůžeme popřít. Aby se to však příliš nerozneslo v lidu, pohrozíme jim, že už Ježíše nikomu nesmějí zvěstovat." Zavolali je tedy a přikázali jim, aby jméno Ježíšovo vůbec nerozhlašovali a o něm neučili. Ale Petr a Jan jim odpověděli: "Posudte sami, zda je před Bohem správné, abychom poslouchali vás, a ne jeho. Neboť o tom, co jsme viděli a slyšeli, nemůžeme mlčet." A tak jim pohrozili a propustili je, protože nenašli nic, zač by je mohli potrestat; také měli obavy z lidu, neboť všichni chválili Boha za to, co se stalo. Tomu chromému, který byl zázračně uzdraven, bylo totiž už přes čtyřicet let.

2 Petr 1, 3-11

Všecko, čeho je třeba k zbožnému životu, darovala nám jeho božská moc, když jsme poznali toho, který nás povolal vlastní slávou a mocnými činy. Tím nám daroval vzácná a převeliká zaslíbení, abyste se tak stali účastnými božské přirozenosti a unikli zhoubě, do níž svět žene jeho zvrácená touha. Proto také vynaložte všecku snahu na to, abyste ke své víře připojili ctnost, k ctnosti poznání, k poznání zdrženlivost, ke zdrženlivosti trpělivost, k trpělivosti zbožnost, ke zbožnosti bratrskou náklonnost a k bratrské náklonnosti lásku. Máte-li tyto vlastnosti a rozhojňují se ve vás, nezůstanete v poznání našeho Pána Ježíše Krista nečinní a bez ovoce. Komu však scházejí, je slepý, krátkozraký a zapomněl na to, že byl očištěn od svých starých hříchů. Proto se, bratři, tím více snažte upevňovat své povolání a vyvolení. Budete-li to činit, nikdy neklopýtnete. Tak se vám široce otevře přístup do věčného království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.

K dalšímu rozjímání

J 4, 27-42

K zamyšlení

Jan Pavel II. řekl: „Kdo se setkal s Kristem, nemůže si to nechat pro sebe.“

Kdo chce hlásat Krista, musí se s Ním nejprve osobně setkat. Prožili to učedníci v úryvku Janova evangelia, a proto toužili přivést ke Kristu i ostatní. Sami stále rostli v životě s Ježíšem, a tak mohl také On sám skrze jejich život promlouvat. Ježíš ode mne neočekává nějakou propagandu nebo agitaci, ale potřebuje moji každodenní zbožnost, oddanost, poctivost, vytrvalost, věrnost... Tím se rozhojňuje ve mně samém světlo poznání Krista a stává se zřetelnějším i pro druhé. Pak také mohu s bohatstvím Krista v sobě poznat příležitosti, ve kterých naplním jeho příkaz: „Jděte a získávejte mi učedníky.“ (Mt 28,19)

- Jak se veřejně projevuje má víra?
- Kdo mne osobně přivedl k hlubšímu poznání Krista?
- Je někdo, komu bych měl být po vzoru Krista více učitelem?

Chvilé ticha a společná reflexe

Pro život

Připomenu si lidi, se kterými se setkávám, co jim o Kristu říká můj život a co mohou zlepšit.

Společné prosby

Připojme k dnešnímu rozjímání své vlastní prosby.

Modlitba za diecézi

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

11. Pro Vita Mundi – Pro život světa

ŘÍJEN 2006

Úvod do tématu

Ježíš učil své učedníky slovem i příkladem, posílal je hlásat Boží království. Vše završil, když jim zanechal zpřítomnění své oběti. Být pravým učedníkem i dnes znamená nacházet v Eucharistii zdroj Ježíšovy síly, moci, moudrosti a schopnosti být jako On, to znamená vydávat se pro život světa.

Jaká je moje situace

- Co mi vadí na životě dnešní společnosti? Dotýká se mne to nějak?
- Mohu něco udělat pro změnu k lepšímu?
- Jsem ochoten pro to něco obětovat?

Co tomu říká Písmo

Mt 19, 16-22

A hle, kdosi k němu přišel a zeptal se ho: "Mistře, co dobrého mám dělat, abych získal věčný život?" On mu řekl: "Proč se mě ptáš na dobré? Jediný je dobrý! A chceš-li vejít do života, zachovávej přikázání!" Otázal se ho: "Která?" Ježíš odpověděl: "Nebudeš zabíjet, cizoložit, krást, křivě svědčit, cti otce a matku, miluj svého bližního jako sám sebe." Mladík mu řekl: "To jsem všechno dodržoval! Co mi ještě schází?" Ježíš mu odpověděl: "Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co ti patří, rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne." Když mladík uslyšel to slovo, smuten odešel, neboť měl mnoho majetku.

Jan 17, 6-21

Otče, zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi ze světa dal. Byli tvoji a mně jsi je dal; a tvoje slovo zachovali. Nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, je od tebe; neboť slova, která jsi mi svěřil, dal jsem jim a oni je přijali. Vpravdě poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že ty jsi mě poslal. Za ně prosím. Ne za svět prosím, ale za ty, které jsi mi dal, neboť jsou tvoji; a všechno mé je tvé, a co je tvé, je moje. V nich jsem oslaven. Již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal; nechť jsou jedno jako my. Dokud jsem byl s nimi, zachovával jsem je v tvém jménu, které jsi mi dal; ochránil jsem je, takže žádný z nich nezahynul, kromě toho, který byl zavržen, aby se naplnilo Písmo. Nyní jdu k tobě, ale toto mluvím ještě na světě, aby v sobě měli plnost mé radosti. Dal jsem jim tvé slovo, ale svět k nim pojal nenávisť, poněvadž nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého. Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Posvěť je pravdou; tvoje slovo je pravda. Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. Sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni

byli vpravdě posvěceni. Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.

K dalšímu rozjímání

Mk 10, 17-31

K zamyšlení

Někdy se stává, že oddělujeme život víry od všedního života. Život církve i osobní život věřícího se nejvíce uskutečňuje „ve světě.“

Po vzoru Ježíše se máme stát „chlebem“ pro tento svět. V Eucharistii nás Ježíš uschopňuje k tomu, abychom mu nabídli svůj život k dispozici, byli požehnáním pro druhé, dovedli se jim svým životem rozdávat a napomáhali tak k proměně tohoto světa. Mše svatá tak pro mě nekončí odchodem z kostela, ale pokračuje na oltáři mého srdce. V něm má svět šanci stát se lepším.

- Jak mi pomáhá Eucharistie žít v tomto světě?
- Jsem použitelný pro tento svět jako křesťan?
- Mé slabosti nejsou Kristu překážkou, jsem pro Něj užitečný takový, jaký jsem.

Chvilé ticha a společná reflexe

Pro život

Udělám si praktický závěr pro svůj život ve světě.

Společné prosby

Připojme k dnešnímu rozjímání své vlastní prosby.

Modlitba za diecézi

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

12. Ježíš Kristus je Pán

LISTOPAD 2006

Úvod do tématu

Úmyslem předchozích zamyšlení bylo přivést nás k setkání s živým Kristem jako osobním Spasitelem, Pánem celého života i celého světa. Toto setkání s Ježíšem nutně vede k obrácení a k plodům nového života s Ním.

Jaká je moje situace

- Stav mého života s Kristem, čím je vyjádřen?
- Dávám právo Kristu na celý můj život, nebo jsou oblasti vyhrazené pro jiného „pána“ – a kdo jím je?

Co tomu říká Písmo

Flp 2, 5 – 11

Nechť je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno - na nebi, na zemi i pod zemí - a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.

Mt 6, 24

Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku.

Sk 2, 36-38

Ať tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem." Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: "Co máme dělat, bratři?" Petr jim odpověděl: "Obrátte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostane dar Ducha svatého.

K dalšímu rozjímání

1 Kor 12, 1-3

K zamyšlení

Ten, kdo dokáže uznat Krista za svého jediného Pána, o nic ve svém životě nepříjde. Naopak Ježíš vede náš život k celistvosti, zralosti a plnosti. Příčiny mnohých rozdělení, smutků a zklamání plynou právě z toho, že nedokážeme Kristu svěřit celý svůj život. Sloužit dvěma pánům znamená zatížit zbytečnou těžkostí svůj život, stojí nás to mnoho sil a je to břemeno, které nám Pán nedává, naopak od kterého nás chce osvobodit. Učedník si uvědomuje, že není sám schopen odevzdat se Pánu, ale že potřebuje k tomu pomoc a světlo Ducha svatého. Jen v Duchu svatém může pravdivě říci: „Ježíš Kristus je Pán“ (1 Kor 12, 3). Pán celého mého života, mého myšlení, jednání, času....

- V průběhu života se setkáváme s různými hodnotami jako např. rodina, povolání, zdraví, peníze, majetek, čest, kariéra, vydanost pro druhé apod. Jakou hierarchii u mne tvoří a jaké místo mám vyhrazeno pro Krista?
- Hledal jsem již někdy příčinu rozladění, smutků, depresí v nedokonalém vztahu ke Kristu?
- Mám zkušenost s úplným odevzdáním života Kristu?

Chvilé ticha a společná reflexe

Pro život

Pokud nejsem schopen svěřit celý svůj život Kristu, budu hledat pomoc pro vyjasnění svých postojů např. v rozhovoru s knězem nebo s věřícím, kterému důvěřuji.

Společné prosby

Připojme k dnešnímu rozjímání své vlastní prosby.

Modlitba za diecézi